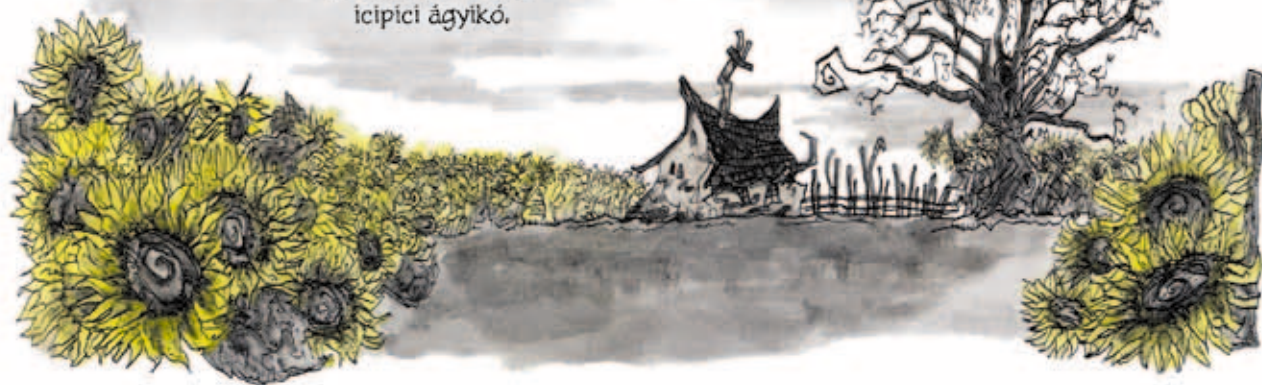


Egyszer volt, hol nem volt
egy icipici házikó,
icipici házikóban
icipici ágyikó.



Ottan élt, éldegélt
egy icipici Lencsilány,
icipici anyukával
túl az Óperencián.

Icipici Lencsilányka
Lencsibabát ringatott,
anyuka is ezt csinálta,
s boldogságban éltek ott.



Amikor este lett,
az icipici lányka félt,
s icipici anyukája
mondott egy mesét.



Lencsilány és a Kisgömböc

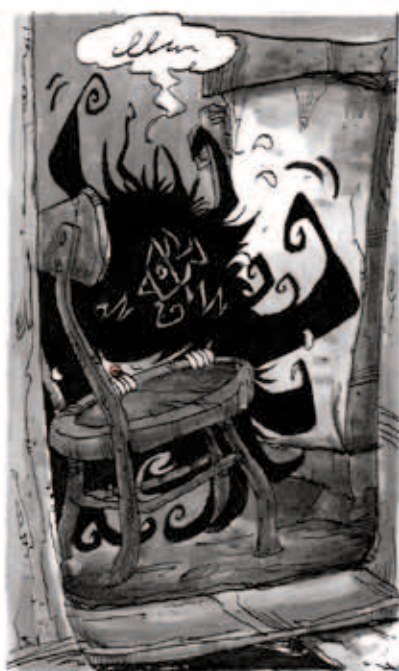
Lakatos István meséje

Egy szép napon a Lencsilány nagyon finom illatokra ébredt. Anyuka biztosan süteményt süt - mondta izgatottan Lencsibabának. De Lencsibabát nem érdekelte a finom sütemény, mert ebéd előtt nem szeretett kikelni az ágyból.





Na várj csak - mondta a Lencsilány, és visszamasírozott a szobájába.



Nahát, tényleg csak egy szörny lehetett!
De biztosan éhes volt az a szegény szörny és
ha kislányokat eszik, egészen biztosan megfájdul a hasa.
Ezért inkább csak egy kis széket falatozott.



Ülj le szépen és egyél inkább
finom pogácsát.



Nem, ő csak a kicsit bűdös,
döglött halacska-t szereti.





Anyukája hiába gyözködte, a Lencsilány nem hitte el, hogy a Kisgömböc kedves élőlény. Szerinte csak azért jön vendégségbe, hogy megegye az összes pogácsát, azután anyukát, a cicát és még a cicának a kicsit bűdös, döglött halacskáját is! Lencsibaba is úgy hallotta, hogy a Kisgömböc mindenkit megeszik, meg is bánta, hogy egyáltalán kimászott az ágyból.

Hamarosan kopogtak az ajtón.
Megérkezett a Kisgömböc!



Akkor én elszaladok - mondta a Lencsilány,
és elszaladt.





A Lencsilány anyukája a tornácon vendégelte meg a Kisgömböcöt. Érdekes dolgokról beszélgettek, nevetgéltek is keveset. Anyuka megivott néhány fröccsöt, a Kisgömböc pedig finom úriembernek bizonyult.



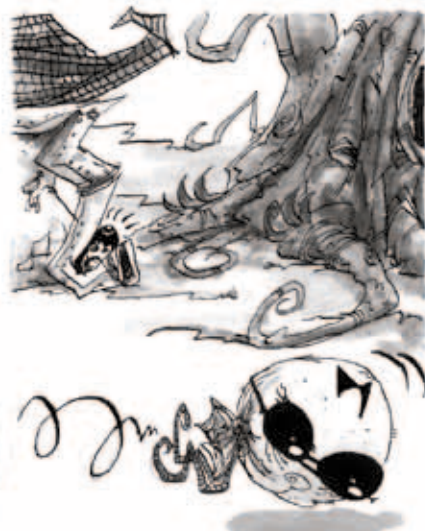
Biztosan nem izlik neki a pogácsa, és inkább anyukát akarja először megenni- mondta időnként a Lencsilány, de nem történt semmi ilyesmi. Lencsibaba tanácsára azonban összeszedett néhány követ, hogy majd jól megdobálhassa ezt a gonosz Kisgömböcöt.



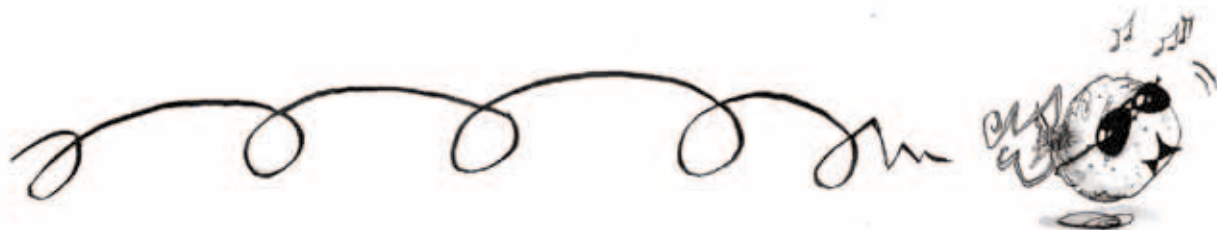
Mire kiszaladt a téglarakás mögül, anyuka már kikísérte a Kisgömböcöt. Anyuka sokáig gyözködte a Lencsilányt, hogy milyen jóra való, derék legény ez a Kisgömböc, és különben sem harapta le még az ujjait sem. Biztosan azt látta, amikor búcsúzóul kezet csókolt neki - micsoda gavallér!



De a Lencsilány szörnyű nagy turpisságot sejtett. A Kisgömböc csakis gonosz lehet, nem pedig gallér!



A Kisgömböc csak görgött és gurult...



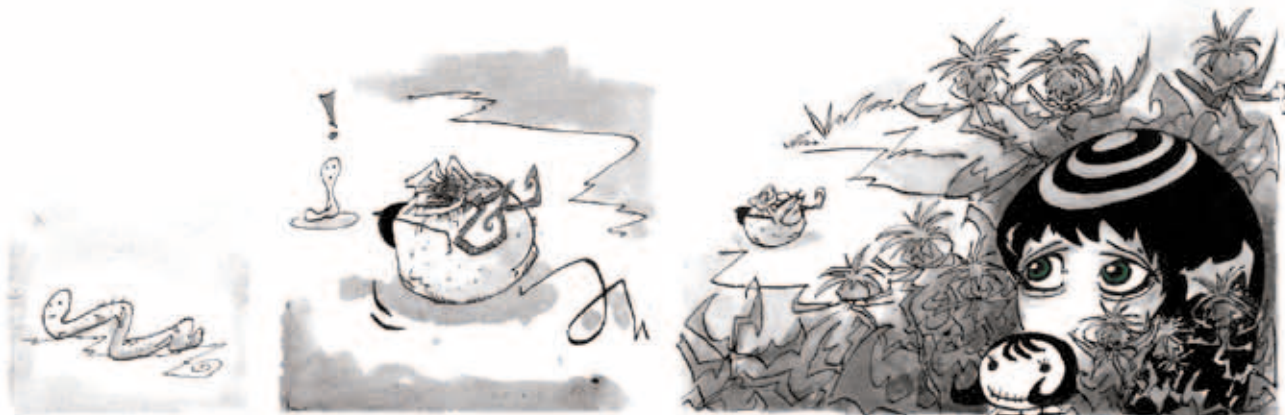
... a Lencsilány pedig végig mögötte lopakodott. Bizony, le fogja leplezni ezt a hazudós Kisgömböcöt!



Egyszer csak egy
kis kukac
bukkant fel
az út közepén...

... és összetalálkozott
a Kisgömböccel!

A Lencsilány a bogáncsok közül figyelte,
hogy most biztosan meghal a szegény kukac.
Micsoda egy gonosz ez a Kisgömböc!
Nemsokára elmenekülhetünk - nyugtatta meg
Lencsibabát.



Ám a kukacnak haja szála sem görbült! A Lencsilány ezt nem értette, Lencsibaba pedig kicsit csalódott volt, mert ki nem állhatta a kukacokat.



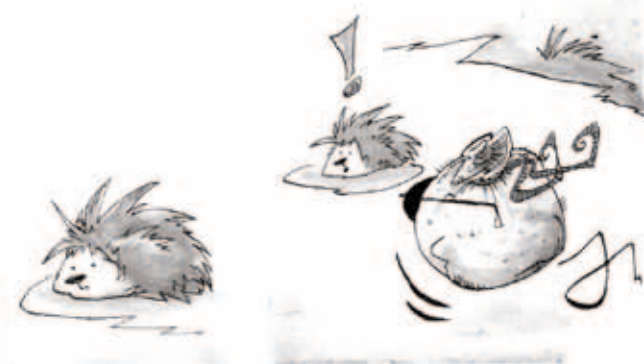
A Lencsilány nem adta fel. *Ha Kisgömböc lennék, én sem enném meg a bűdös kukacot - mondta. Így hát inkább továbbsettenkedett.*



Egyszer csak egy süni bukkant fel az út közepén...

... és összetalálkozott a Kisgömböccel!

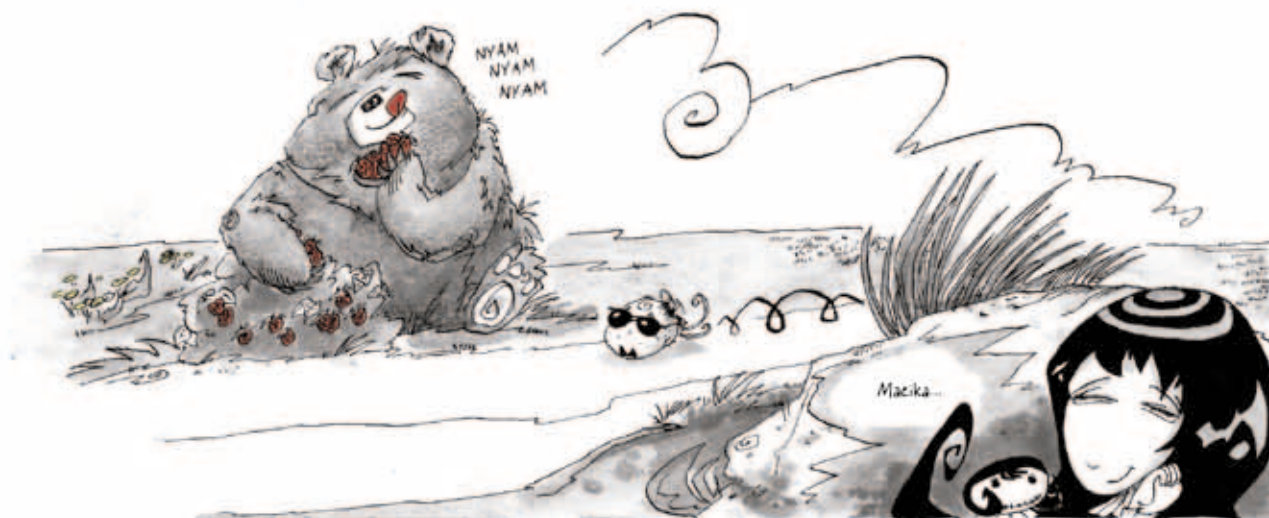
A Lencsilány egy korhadt fatörzs belsejéből nézte, hogy a szegény kis süni most aztán már tényleg meghal. Ez a Kisgömböc a leggonoszabb! *Az a baj, hogy kicsit nehéz lesz ebből a fából elmenekülni - mondta Lencsibabának.*



Ám a süninek sem esett semmi baja! A Lencsilány hiába forgatgatta, nem hiányzott neki még csak egy tuskéje sem! Hát ki érti ezt?



Egyszer csak egy maci bukkant fel, épp málnát eszegetett az út szélén...



Ugye nem eszi meg ezt a kedves macikát?



Az a gonosz Kisgömböc...
ott van a puha szőrben
a macinak...



... a nagy puha szőre...
belenyomni a kezemet
abba a nagy
puha bundájába

úúúúúgy
meg kellene
gyúrkálni



OLYAN
ARRANYOS!!





Így történt, hogy a Lencsilány és a Kisgömböc jó barátok lettek.

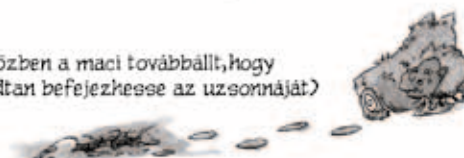


labdáztak



nagyokat nevettek

(Közben a maci továbbállt, hogy nyugodtan befejezhesse az uzsonnáját)



Körtéfa,
körtéfa,
körösi, kerepesi
körtéfa

Tovább nem tudom.



énekeltek



és táncoltak

... míg le nem ment a Nap.



Tudod, Lencsilány,
azt hiszem, ez a
világ gyönyörű.



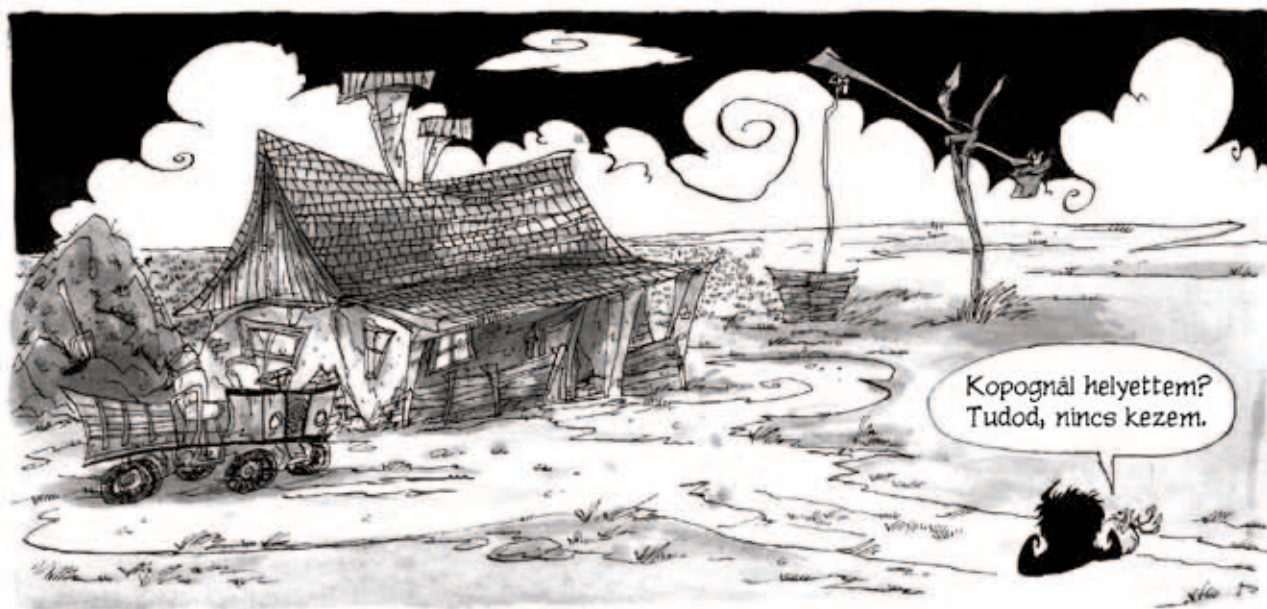
A Lencsilány felajánlotta, hogy hazakíséri ezt a kedves Kisgömböcöt, aki út közben nagyon szívesen elmesélte élete történetét.

Disznóvágáskor a disznó gyomrát kifordították és alaposan megmosták. Fél liternyi vérbe kevés sót hintettek, borsot és szegfűszeget, majd két fakanálnyi felforralt rizksását. A legfontosabb fűszer a csomborliszt, azt mondják, ettől lesznek igazán finom. Ezután fél kilónyi kövéres húst tojásnyi darabokra vágtak és a fűszeres vérbe öntötték. Mindezt jól összekeverték, a kimosott gyomorba töltötték, erős fonállal bekötötték a végét, majd fél óráig főztek. Vigyázniuk kellett, mert ha tovább főznek, bizony kihasadhattam volna!

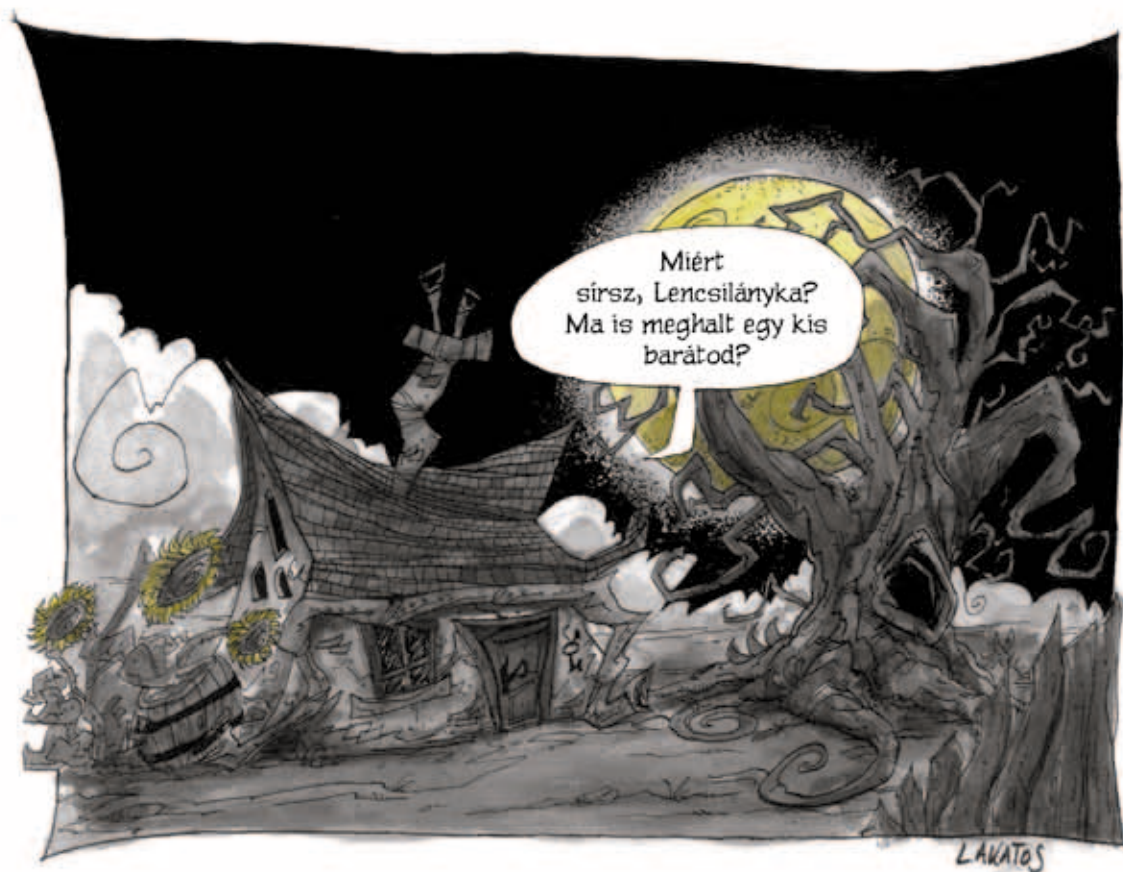


Nem szoktak füstölni, de hűvös helyen akár egy hétig is elállók. Savanyú levesnek vagy töltött káposztába téve esznek, de akár így magában is, sós vízben megfőzve, felkarikázva, frissen reszelt tormával bőven megszórva.

Vacsorára első ételnek igen alkalmas és jó vagyok.







És ha meg nem haltak, ma is élnek,
ma sincs vége a mesének,
ma sincs vége, sosincs vége,
fuss el véle!